

РЕШЕНИЕ № 116

№ В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 03 юни 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осемнадесети май, две хиляди и единадесета година в състав;

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 102 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Началник на Областен отдел „Контролна дейност (КД) - ДАЙ" - Перник, против решение №13/24.01.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1526 по описа на съда за 2010 г. С обжалваното решение е **изменено** наказателно постановление (НП) №34 - 0000367/19.10.2010 г. на Началник Областен отдел „КД- ДАЙ"- Перник, в частта, с която на И.С.М., за нарушение по чл. 67 от Наредба №33/03.11.1999^г на МТ за обществен превоз на пътници и товари (Наредба №33) ^е наложено административно наказание „глоба" в размер на 200 (двеста) лв. на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) (ред. към 21.09.2010 г.), като размерът на санкцията, за същото нарушение е намален на 100 (сто) лв. , **както и е отменено** НП №34 - 0000367/19.10.2010 г. в частта, с която на И.С.М. на основание чл. 105 от ЗАП (ред. към 21.09.2010 г.) е наложено административно наказание „глоба" в размер на 200 (двеста) лв. за нарушение по чл. 62 от Наредба №33.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди изцяло процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата И.С.М. не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е частично основателна, относно искането оставяне в сила на НП в отменената му част и поради това решението на районния съд следва да бъде отменено в тази част.

Административен съд - Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, и след извършената служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните не са представили писмени доказателства, в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Във връзка с посочената „необоснованост“, като причина за обжалване на първоинстанционното решение следва да се отбележи, че такова касационно основание не е сред изброените в чл. 348, ал.1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия касационен състав. Колкото до необоснованост, като резултат от евентуално допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, такъв порок при извършената касационна проверка не бе установен. Районния съд е събрал по надлежния ред необходимите и относими по случая доказателства, обсъдил ги е и мотивирано се е произнесъл, при наличие на единство между мотиви и диспозитив.

Районен съд - Перник, въз основа на представените и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 21.09.2010 г. в 07:05 часа, в гр. Перник И.М., като водач на МПС извършва специализиран превоз на пътници, част от които са без карта за специализиран превоз, както и че превозът се извършва с автобус, необозначен с табела с надпис „Специализиран превоз“. Нарушението е установено от контролни органи на ДАЙ, като за същото на водача е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и процесното НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведеното съдебно следствие, Районен съд - Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, от компетентни органи и в необходимата форма, без допуснати съществени процесуални нарушения по издаването им.

По отношение размера на първото наложено наказание, във връзка с целите на административното наказване, както и съобразно правилото на ЗАНН за определяне на наказанието в зависимост от тежестта на нарушението и други смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства, районният съд е приел, че административнонаказващият орган неоправдано е наложил наказание над предвидения минимален размер за нарушението по чл. 6у от Наредба №33 без да са налице отегчаващи отговорността обстоятелства. Затова е изменил НП в тази му част, като обосновано е намалил размера на „глобата“ от 200 (двеста) към минимума от 100 (сто) лв. в изпълнение правилото на чл. 27 от ЗАНН и в съответствие с целите заложили в чл. 12 от ЗАНН. Тази позиция се споделя от настоящия касационен състав.

Относно другото наложено на ответника в настоящото производство наказание, за нарушение по чл. 62 от Наредба №33, районния съдия е намерил същото за наложено на несъответно правно основание и поради факта, че относимата санкционна правна норма на чл. 94, ал. 2 от ЗАП предвижда по-висок размер на глобата, НН в тази му част е отменено. Настоящият съд смята това за правилно и законосъобразно. За нарушение по чл. 62 от Наредба №33, ЗАП съдържа специална санкционна правна норма, която изключва приложението на общата разпоредба чл. 105 от ЗАП. Правилото на чл. 94, ал. 2 от ЗАП (ред. към 21.09.2010 г.) предвижда санкция в размер от 1000 до 2000 лв. за лице, което допуска превоз на пътници без документ за платена превозна цена. Твърдението, че в решението не са налице аргументи, че картата за специализиран превоз замества документа за превозна цена е неоснователно, а и неправилно. В допълнение към мотивите на първоинстанционното решение

настоящият състав смята картата *и за специализиран превоз*, за документ за платена превозна цена. Този извод съдът прави въз основа на законовите разпоредби и по пътя на тълкуването мотивиран така:

1. Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗАП, специализиран превоз се извършва въз основа на сключен **договор** между лицензиран превозвач - физическо или юридическо лице и предприятие или учебно заведение;
2. Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗАП, специализирани автобусни превози се извършват от лицензирани превозвачи по договорени с клиента **цени** - от това следва, че превозът е платен, а картата удостоверява това;
- 3- Съгласно чл. 62, ал. 1 от Наредба №33 ^{при} специализираните превози всяко лице, трябва да има **карта** издадена му от превозвача, удостоверяваща **правото** му да пътува;
- 4- Съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредба №33 **обществен превоз** на пътници са и : т. 2 - специализирани превози;
- 5- Съгласно чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) (каквто е и наредбата), когато нормативният акт е непълен, за неуредените в него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

В настоящия случай, поради липса на определение в ЗАП и Наредба №33 ^{на} понятието „документ за платена превозна цена“, по пътя на тълкуването може да се използва даденото в чл. 31, ал. 1 от Наредба. №2/15.03.2002 за утвърждаване на транспортни схеми за осъществяване на **обществен превоз** на пътници, че „превозът се извършва **срещу документ за платена превозна цена (билет или карта)**, издадени от лицензирания превозвач - физическо или юридическо лице. В случая тълкуването се прилага единствено относно съдържанието на понятието „документ за платена превозна цена“ и неговите разновидности, без това да е в нарушение на правилото на чл. 46, ал. 3 от ЗНА.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав смята обжалваното решение и в отменителната му част за правилно и законосъобразно. Така установеният процесуален порок е неотстраним и чрез изменение на НП, предвид границите на санкцията по приложимата правна норма, тъй като ще е налице утежняване положението на наказаното лице- основна забрана в наказателното, респ. административнонаказателното производство, свързана с дадената от закона възможност за нарушителя да обжалва.

Вследствие всичко гореизложено, както и при извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл.218, ал. 2 от АПК относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон настоящият касационен състав намира следното:

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на въззивното решение. Настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са основание за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №13/24.01.2011 г. на Районен съд - Перник,
постановено по н.а.х.д. №1526 по описа на съда за 2010 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/